

Gizinde Karanlığın

– ferda'ca · 29 Nisan 2014

Çıplak ayakla dolaşıyorum
sensizliğin dikişinde.
Çözülmez ağıtlar yakıyorum
dilimin sessiz şivesinde.
Gecenin parmak izi var
ilıklarından geçen
rüzgarın efkarlı gizeminde.

Yoğun şarap kokusu sarmış derinliğimi
(s)aklıyorum günahımı
ezilen türkülerin
esmer gecesinde.

Gülüşünü giydiriyorum
hasretine gebe gönlüme.
Siper yapıyorum tüm harfleri
güncemin saçı ağarmış hayallerine.

Çaresizliği işliyorum gecenin kalbine
gitmelere adanmış sözcükler hüznlerde.
Yırtık bir gömlek gibi sayfalar
cevapsız iz düşümlerinde.

Sesin sesime düşmüyor
kahrımı çekmiyor gözlerim.
Soğuk esiyor geceler
özlüyorum kumsal ateşi sözleri.
Özlüyorum med -cezirlerin
yüreğimde vurgun yemiş hallerini.
Özlüyorum heybemde saklı yitirdiklerimi.

Hıçkırıklar seriliyor çıkmaz sokaklara
dipmotlarda çürüyor anılar sevda adına.
Düşler düşüyor gözümde
armağan olmuş hayaller de bir başkasına...

Umudun başlayıp tükendiği yer de
karanlıklar değil midir aslında!...

Ferda Özsoy